

Outline of Chapter Four

- 4:1 King Solomon is king over all Israel
- 4:2-6 Officials in King Solomon's administration
- 4:7-19 The twelve officials
- 4:20 Everyone is prospering

4:1 King over Israel

1. Redundant? 2:12, 2:46, 4:1

2. Rashi to Melachim I 4:1

מלך על כל ישראל - משראו בחכמתו שמחו כולם במלכותו:

"King over all Israel" - When they saw his wisdom, all of them rejoiced in his reign.

3. Abarbanel to Melachim I 4:1

ולמדנו מזה שלא היה ענינו כשאול שבתחלת מלכותו אנשי בליעל בזוהו בלבבם ואמרו מה יושיענו זה, וגם לא היה כדוד אביו שאחרי מות שאול מלך שבעה שנים על שבט יהודה בלבד ולא על ישראל, אמנם שלמה לא היה כן...

We learn from this that his situation was not like that of Shaul, whom wicked men scorned in their hearts at the start of his reign, saying, "How will this one save us?" And he was not like his father David, who reigned for seven years over Yehudah alone, and not all Israel, after Shaul died. Solomon was not thus...

Why the lists?

4. Rabbi Elhanan Samet, Parshat Vayigash: Seventy Souls

Lists of various types are an important and common literary phenomenon in Tanakh, and the modern reader tends to ignore them – generally for lack of interest. This often has a sound objective basis: lists of names of people or places or objects don't mean the same to us today as they meant to the reader of ancient times, to whom such names were familiar and connected to his life and his environment. But this is only a partial explanation. The main reason for the lack of interest is the change in literary taste of the modern reader as opposed to that of the ancient one who, after all, represented the initial audience to which the Tanakh was addressed. Readers of ancient times were very fond of these lists, and some were even a sort of "poetry" for them. Many lists are recorded in Tanakh specifically for the purpose of introducing a more celebratory and elevated note into the "routine" biblical story, and some lists are poetical in nature even in the form in which they are written in the Torah.

5. Abarbanel to Melachim I 4:2-3

ספר הכתוב שעשה שלמה הכנה אחרת להתמדת מלכותו וקיומו, במה סדר ביתו ומשרתיו באופן שלם להקל מעליו עול ההנהגה.

The text told that Solomon made another preparation for the durability of his reign, organizing his house and his servants in an ideal form, to ease his burden of leadership.

4:2-6 Officials in King Solomon's administration

6. Radak to Melachim I 4:2

לא כתב על מי מנוהו

It didn't say over whom he was appointed...

7. Abarbanel to Melachim I 4:2-3

ומנויו אהשוב שהיה סופר המלך עם אליהורף ואחיה בני שישא, והיו שלשתם סופרים...

I think his appointment was as royal scribe with Elichoref and Achiyah, sons of Shisha. The three of them were scribes...

8. Rashi to Melachim I 4:19, using Sanhedrin 12a

רב ושמואל פליגי: חד אמר אחד ממונה על כולם - הוא עזריה בן נתן האמור למעלה - וחד אמר כנגד חודש העיבור:

Rav and Shemuel debated: One said this was one appointed over all of them – this is the Azaryah ben Natan mentioned above – and the other said this person was appointed for the leap month.

9. Abarbanel to Melachim I 4:2-3

וידמה שהיה אחד מהם סופר בענין המשפט והדינים, והאחר היה סופר המס וממון המלך ועניני נכסיו, והשלישי היה סופר דברי הימים וכתבי המלך. ורש"י כתב שהיו הסופרים כלם כותבים דברי הימים, ואשר כתבתי אני הוא יותר נכון, לפי ששלשת מיני הסופרים אשר זכרתי היו צריכים שמה...

It appears that one of them was a scribe for matters of justice and law, another was scribe for taxes and royal property and his assets, and the third was scribe for chronicles and royal writings. And Rashi wrote that all of the scribes recorded chronicles, but what I wrote is more correct, for the three kinds of scribes I mentioned were needed there...

10. Abarbanel to Melachim I 4:2-3

ולדעתי היה המזכיר הוא הממונה לזכור לפני המלך והשופטים עניני המלך ונכסיו והדברים הראויים אליו כפי הדין, והיה דורש תמיד זכותו להרויח ממונו, וגם היום הזה נמשך המנהג שיהיה תמיד בבית המלכים איש אחד ממונה על זה ויקראוהו בלשון אדום פרוקורטור"ר פישקא"ל:

In my opinion, the *mazkir* was appointed to recall before the king and judiciary matters of the king and his assets and that which was appropriate for law. He always represented the king's interests and profits. Today, too, this practice continues in royal palaces, to have one who is appointed for this; Italians call it the *procurator fiscal*.

11. https://en.wikipedia.org/wiki/Procurator_fiscal

12. Abarbanel to Melachim I 4:5

היה מנהג המלכים כן לשבת אצלם תמיד איש ישתעשעו עמו ויאכל עמם כדי לשמחם ולדבר על לבם ולגלות אליהם המלכים בטח מצפוני לבותם, וגם היום הזה ינהגו כן מלכי צרפת ונקרא בלשונם רעה המלך מיניו"ן:

The practice of kings was thus, to have someone sit with them perpetually, to chat with him, and he eats with them to gladden them and speak to their heart, and for the kings to reveal to them the thoughts of their hearts in security. Today, too, French kings do this; in their language, the friend of the king is a *mignon*.

13. Abarbanel to Melachim I 4:6

ירצה שהיה ממונה לשרת את המלך בכל עניני ביתו ולהנהיגם כפי הראוי לעבודת המלך, מטה ושלחן וכסא ומנורה ושאר הדברים, וגם היום יש המנוי הזה בבתי מלכי אדום, ונקרא בלשונם בארץ ספרד מאיו"ר דומ"ו.

Meaning, he was appointed to serve the king in all matters of his house, and to direct them as appropriate in the service of the king, bed and table and throne and lamp and other items. Today, too, there is such an appointee in the houses of the Italian kings; in their language in Spain he is called the *major domo*.

14. Evyatar's fate Shemuel I 2:31-36

15. Talmud, Succah 53a

הנהו תרתי כושאי דהוו קיימי קמי שלמה, אליחרף ואחיה בני שישא סופרים דשלמה הוו. יומא חד חזייה למלאך המות דהוה קא עציב, אמר ליה אמאי עציבת? אמר ליה דקא בעו מינאי הני תרתי כושאי דיתבי הכא. מסרינהו לשעירים, שדרינהו למחוזא דלזו. כי מטו למחוזא דלזו שכיבו. למחר חזיא מלאך המות דהוה קבדה, אמר ליה אמאי בדיחת? אמר ליה באתר דבעו מינאי, תמן שדרינהו! מיד פתח שלמה ואמר "רגלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה, לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה."

These two Ethiopians [Rashi: handsome people] stood before Solomon, Elichoref and Achiyah sons of Shisha, scribes of Solomon. One day he saw the *malach* of Death looking upset. He asked him: why are you upset? He said: These two Ethiopians who are here are demanded of me. [Solomon] gave them to demons, and sent them to the city of Luz. When they arrived at the city of Luz, they died. On the following day, he saw the *malach* of Death looking happy. He asked: why are you happy? He said: In the place where they were demanded of me, that's where you sent them! Immediately Solomon declared, "The legs of a person are his guarantors; they bring him to the place where he is demanded."

16. Talmud Yerushalmi, Kilayim 9:3

אליחורף ואחיה תרין איסקבטיריי דשלמה. חמא מלאך מותא מסתכל בון וחריק בשינוי. אמר מלה ויהבון בחללא. אזל ונסבון מן תמן, אתא קאים ליה גחיד לקבליה. א"ל ההיא שעתא הויתא איחרוק בשינייך, וכדון את גחיד לך? א"ל רחמנא אמר דינסב לאליחורף ואחיה מן חללא, ואמרית מאן יהיב לי אילין להן דאישתלחית מיסביניך? ויהב בליבך למיעבד כן בגין דנעביד שליחותי. אזל ואיטפל בון זמן תמן.

Elichoref and Achiyah were Solomon's two scribes. He saw the *malach* of Death looking at them and grinding his teeth; he said a word and put them in the atmosphere. The *malach* of Death took them from there, then came and laughed at him. He said to him: you were grinding your teeth before, and now you laugh at us? He replied: Gd told me to take Elichoref and Achiyah from the atmosphere, and I said, "Who will put them there, since I was sent to take them?" And He put into your heart to do this, so that I could carry out my mission. [Solomon] went and took care of their bodies there.

17. Rabbi Yehudah HaChasid, Sefer Gematriot, Inyanim shonim 174

ד"א, "שיא" ו"שוא", לומר, אפילו מחשבות איש נבון וחכם כשלמה - הם שוא, שהשלים את ערובת "אליחורף ואחיה בני שיא סופרים" למקום דריגליהון הו ערבין בהון, ולא היה יכול להבריחן ללוז לפני מלאך המות, ושחק עליו מלאך המות, שלא חשב "אין שלטון ביום המות" (קהלת ח' ח'),...

18. <http://daf-yomi.com/forums/Message.aspx?id=33829> Look at the second part of 4:3

4:7-19 The twelve officers

19. Abarbanel to Melachim I 4:7

והמפרשים כתבו שהיו אלו גובים המס בארצות ומכלכלים את המלך ואת ביתו, ואין הכתוב מעיד על זה. והיה ענין הנציבים האלה וצורכם, לפי שלמה הגדיל כבוד המלכות עד למעלה, והיו לו כמו שיזכור פרשים רבים וסוסים הרבה, והיו האנשים כולם אוכלים על שלחנו והסוסים באורותיו, ומלבד זה להיותו מושל בעמים רבים אליו גוים יבואו מאפסי ארץ, מהם מגישים מנחה לפניו ומהם לשמוע את חכמתו, ובעבור זה היה תמיד רבוי אנשים ועם כלשונו הולכים אחרי המלך, וכדי שלא יכבדו מזונותיו על הארץ אשר ישב בה ולא יתיקרו המזונות בשער ולא יחסר דבר לכל מי שיצטרך אליו ולבאים ושבים, התחכם שלמה לסדר בכל הארץ נציבים שהיו קונים ממזון המלך המזונות והדברים הצריכים לבית המלך בכמות גדול מספיק, והיו שולחים אותם המזונות אל המקום אשר היה המלך יושב בו, והיה כל נציב מהם מכלכל אותו בחדש ידוע מהשנה, באופן שהמלך לא היה חסר דבר בכל מקום אשר יזכיר שמו מבלי יוקר השער איש לפי אכלו לקטו...

ואולי שלמה היה מנהגו תמיד לשבת זמן הקיץ במחוז אחד נאות אליו ובחורף במחוז אחר ראוי לשבת בו, וכן באביב ובסתיו...

And the commentators wrote that these would collect taxes in their lands and support the king and his household, but the text does not testify to this. These officers and their purpose was because Solomon elevated the honour of the throne greatly, and he had – as will be mentioned – many charioteers and many horses. All of them ate at his table, and the horses in his stables. Aside from this, he ruled over many nations, and nations came to him from the ends of the earth, some of them bringing gifts before him and some of them to hear his wisdom. So there were always many people and nations according to their tongues following him. So that their food would not overburden the place where he stayed, and so that food should not become too expensive at the market and nothing should be lacking for anyone who needed it and for the itinerants, Solomon wisely arranged officers in the entire land, to purchase food and necessities for the king's palace in sufficient quantities using the king's wealth. They sent that food to the place where the king was staying, and each officer supported him in a set month of the year, such that the king lacked nothing in any place where "he would mention his name," without inflating the price, each according to his food they collected...

And perhaps Solomon customarily stayed in one suitable place in the summer, and in winter in another suitable place, and so in spring and fall...

20. Ben Hur https://en.wikipedia.org/wiki/Judah_Ben-Hur

[Lew] Wallace wrote that he chose the name Ben-Hur "because it was biblical, and easily spelled, printed and pronounced."

21. Abarbanel to Melachim I 4:19

ולפי הפשט אחר ששלמה עשה בדבר המזונות שתי חלוקים, כי הוא סדר לתת מזון מספיק לשלחנו... ולפי שהיה צריך מזון אחר לעוברים ושבים ולבאים אל המלך שלא היו עבדיו ולא היו אוכלים משלו, נצטרך לעשות מזונותם מן הארץ אשר היה המלך יושב עליה, ולזה היה הנציב האחד אשר היה בארץ, שהוא היה ממונה מיד אנשי העיר בבוא המלך שמה כדי שיצוה למכור בשוק המזונות אשר בארץ ויעריך אותם בערך ראוי כפי השנה, והיה זה הנציב מאנשי העיר, לפי שהוא ידע כל אחד מאנשי העיר המזון אשר לו מתבואותיו להכריחו

שימכור מהם בשוק, ולכן לא נזכר כאן בשמו לפי שלא היה ממונה מהמלך ולא היה תמיד אדם אחד ידוע בזה המנוי, אבל אנשי העיר היו ממנים אותו מזמן אל זמן... וגם היום יש בכל ממלכות ארץ אדום המנהג הזה, כי מלבד נציבי המלך ההולכים עמו הממונים על המזונות, הנה עוד ימנה העיר ממונה מתחת ידה ונקרא בלשונם אלמוטאסי"ן:

I think the simple meaning is that King Solomon made two divisions regarding food. He arranged to provide sufficient food for his table... And because he needed other food for itinerants and for those who came to the king who were not his servants and who did not eat of his property, he needed to provide their food from the land where the king stayed. For this there was an officer in the land who was appointed by the people of the city when the king came there, to order people to sell food in the local market, and he would set an appropriate rate for the year. This officer was a local person, who knew all of the local people and their produce, to compel them to sell it in the market. And therefore he is not named, for he was not appointed by the king and it was not always the same person identified for this role, but the local people appointed him each season... Also today in Italy they do this, for aside from the king's officers who travel with him and are appointed over food, the city also appoints someone under their hand, called *almotasin*.

4:20 Everyone is prospering

22. Malbim to Melachim I 4:20

ועתה יאמר כי היה יכול להגדיל שולחנו ביתר שאת, אם מצד העם המכלכלים אותו שהיו רבים כחול, והיה להם שופע שובע גדול די והותר, שכולם אוכלים ושותים ושמיחים, ובזה לא הכביד עליהם מצדם, שהגם שלפי החשבון שחשב הרי"א היו אוכלים על שולחן המלך ששים אלף אנשים בכל יום, לא יהיה זה למעמסה אל עם רב כחול, אשר לא חסר להם כל טוב, לכלכל כמספר הזה:

23. Like the sand Bereishit 22:7, Yehoshua 11:4, Shoftim 7:12, Shemuel I 13:5

24. Utopia Devarim 28:1-6

25. The Joys of the Book of Melachim

- 1:40, 1:45 The coronation
- 4:20 The monarchy
- 5:21 Hiram hears of Solomon's success
- 8:66 Dedication of the Beit haMikdash
- II 11:14, 11:20 The house of David is saved from Ataliah

26. Ralbag to Melachim I 11, Lesson 11

האחד עשר הוא לפרסם שכבא קיום הש"י מה שייעד להניח לישראל מכל אויביהם ולזה ספר שכבר ישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותאנתו כל ימי שלמה ולזאת הסבה ברך שלמה הש"י אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר: